

Sygn. akt: I C 1194/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 27 października 2015r

Sąd Rejonowy w Gdyni, I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka - Midziak

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Chołka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2015r

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej „C. 38,40” w G.

przeciwko Agencji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej Agencji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda Wspólnoty Mieszkaniowej „C. 38,40” w G. kwotę 12 705 zł. (dwanaście tysięcy siedemset pięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 czerwca 2014r do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej Agencji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda Wspólnoty Mieszkaniowej „C. 38,40” w G. kwotę 3 053 zł. (trzy tysiące pięćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: I C 1194/14

UZASADNIENIE

Powódka Wspólnota Mieszkaniowa „C. 38, 40” w G. wniosła pozew przeciwko Agencji (...) sp. z o.o. z siedzibą w G., domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 12.705 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 czerwca 2014r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że strony zawarły umowę o zarządzanie nieruchomością nr 01/01/2009, zgodnie z którą pozwanemu należało się wynagrodzenie w kwocie 3.811,35 zł. W związku z umową, pozwana spółka była upoważniona do dysponowania środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku bankowym Wspólnoty. Uchwałą właścicieli lokali z dnia 15 maja 2014r. postanowiono o wypowiedzeniu w trybie natychmiastowym wyżej wskazanej umowy i udzielono zarządowi pełnomocnictwa do dokonania tej czynności. Pismem z dnia 23 maja 2014r., odebrany w dniu 27 maja 2014r., powódka wypowiedziała ze skutkiem natychmiastowym wyżej powołaną umowę i jako przyczynę wypowiedzenia wskazała ważne powody, polegające na całkowitej utracie zaufania do pozwanej. W oświadczeniu o rozwiązaniu umowy pozwana została wezwana do zwrotu dokumentów należących do Wspólnoty. Pozwana w trakcie spotkań negocjowała prawo do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym, jednak pismem z dnia 30 maja 2014r. wskazała, że w dniu 2 czerwca 2014r. nastąpi przekazanie pierwszej części dokumentacji. Już po rozwiązaniu umowy w dniu 2 czerwca 2014r. pozwana dokonała przelewu z rachunku Wspólnoty na swój rachunek kwoty 12.704,49 zł. Na skutek powyższego działania z ostrożności, powódka ponownie poinformowała pozwaną o wypowiedzeniu umowy ze skutkiem natychmiastowym. Jak podnosi strona powodowa, umowa o zarządzanie nieruchomością, jako umowa o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, wymaga wzajemnego zaufania i może być wypowiedziana w każdym czasie i to nawet bez powodu, co potwierdza orzecznictwo. Niemniej powodowa Wspólnota miała szereg przyczyn, uzasadniających wypowiedzenie, które wskazano w złożonych

spółce pismach. Nadto, przedstawiciel pozwanego przekroczył udzielone mu upoważnienie do zarządzania środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku Wspólnoty, samowolnie dokonując zapłaty nie istniejącego, a tym bardziej niewymagalnego roszczenia, stąd działanie pozwanego można rozpatrywać w kategoriach czynu niedozwolonego, jak i nienależnego świadczenia.

(pozew k. 2-4)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Odnosząc się do treści pozwu, pozwany wskazał, że strony w § 10 ust. 1 umowy o zarządzanie nieruchomością, zastrzegły prawo do rozwiązania umowy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, zaś w ust. 2 przewidziały prawo odstąpienia ze skutkiem natychmiastowym. Niemniej, zamiarem powoda, co wynika z treści oświadczenia o wypowiedzeniu, było zakończenie umowy poprzez jej wypowiedzenie, nie zaś odstąpienie, o którym mowa w § 10 ust. 2 umowy. Jednakże nawet gdyby przyjąć, że w ust. 2 strony przez odstąpienie miały na celu uregulowanie wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym, to zdaniem spółki, nie zachodzą przesłanki wskazane w umowie. Pozwany zwrócił uwagę, że zarówno doktryna jak i orzecznictwo stoją na stanowisku, że przepis art. 746 k.c. ma charakter *ius cogens* w takim zakresie, że strony nie mogą uregulować w umowie, że w przypadku zaistnienia ważnych przyczyn nie będzie im przysługiwało prawo wypowiedzenia umowy z ważnych przyczyn niezależnie od tego czy umowa była zawarta na czas określony czy nieokreślony, jednak nie ma żadnych przeszkód, by kwestię wypowiedzenia uregulować dowolnie m.in. poprzez wprowadzenie terminu wypowiedzenia umowy. Wobec tego, zdaniem pozwanego, należy przyjąć, że określony w umowie stron termin wypowiedzenia dotyczy każdego przypadku wypowiedzenia umowy. Stąd wypowiedzenie umowy ze skutkiem natychmiastowym było bezskuteczne, a do rozwiązania umowy doszło dopiero w dniu 31 sierpnia 2014r. Kwota żądana pozvem jest kwotą należną pozwanemu z tytułu wynagrodzenia za cały okres wypowiedzenia. Nadto, zdaniem pozwanego, z treści uchwały Wspólnoty wynika, że właściciele lokali wyrazili zgodę na dokonanie wypowiedzenia umowy z zachowaniem okresu wypowiedzenia, a nie na rozwiązanie ze skutkiem natychmiastowym. Pozwany zakwestionował również prawidłowość powołania zarządu Wspólnoty, podnosząc, że odwołanie poprzedniego zarządu i powołanie nowych członków zarządu nastąpiło w formie uchwały niezaprotektowanej przez notariusza. Wreszcie, w ocenie pozwanego, powództwo wywodzone z bezpodstawnego wzbogacenia jest bezzasadne, gdyż na dzień zamknięcia rozprawy roszczenie pozwanego będzie już wymagalne i należne. Nadto, pozwany podniósł, że zużył już uzyskaną korzyść na bieżącą działalność i nie musiał liczyć się z obowiązkiem zwrotu.

(odpowiedź na pozew k. 35-40)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka Wspólnota Mieszkaniowa „C. 38, 40” w G. zawarła z Agencją (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. umowę nr (...) o zarządzanie nieruchomością. Zgodnie z § 9 ust. 5 umowy powódka udzieliła pozwanemu pełnomocnictwa do reprezentowania jej interesów na zewnątrz z firmami, z którymi Wspólnota Mieszkaniowa ma podpisane umowy na media i usługi, urzędami oraz bankiem – w kwestii korzystania z konta bieżącej eksploatacji do opłacania należności wynikających z podpisanych umów. W myśl § 10 ust. 1 umowy strony zastrzegły sobie prawo rozwiązania umowy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem rozwiązującym na koniec miesiąca kalendarzowego. Z kolei zgodnie z § 10 ust. 2 strony postanowiły, że oprócz przypadków wymienionych w Kodeksie cywilnym przysługuje im prawo do odstąpienia od umowy, ze skutkiem natychmiastowym, gdy zostanie ogłoszona upadłość lub rozwiązanie formy.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o umowę nr (...) k. 9-13)

W dniu 15 maja 2014r. właściciele lokali w nieruchomości przy ul. (...) w G. podjęli uchwałę nr 6/2014 i postanowili rozwiązać umowy w trybie natychmiastowym, a gdyby to z jakichkolwiek powodów nie było możliwe, wypowiedzieć wszelkie umowy zawarte z Agencją (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. oraz udzielić zarządowi Wspólnoty pełnomocnictwa do dokonania takiej czynności.

(dowód: uchwała nr 6/2014 k. 15)

Pismem z dnia 23 maja 2014r. Zarząd powodowej Wspólnoty Mieszkaniowej złożył oświadczenie o wypowiedzeniu wyżej wskazanej umowy nr (...) ze skutkiem natychmiastowym z ważnych powodów polegających na całkowitej utracie zaufania m.in. z powodu: ukrywania i odmowy udostępnienia dokumentacji Wspólnoty Mieszkaniowej, braku prawidłowego prowadzenia książki obiektu budowlanego, w tym prawidłowego wykonywania przeglądów budowlanych, braku prawidłowego prowadzenia dokumentacji budynku dotyczącej faktycznego stanu technicznego budynków i ich instalacji oraz planu remontów, braku prawidłowej współpracy z zarządem Wspólnoty, nie realizowania poleceń Zarządu Wspólnoty. Jednocześnie wezwano pozwanego do pilnego przekazania nowemu zarządcy całej dokumentacji powoda i nieruchomości, w tym dokumentacji finansowej i sporządzania protokołu przekazania nieruchomości, w tym protokołu ze stanami wszystkich liczników na dzień 30 maja 2014r. Wypowiedzenie zostało pozwanemu doręczone w dniu 27 maja 2014r.

(dowód: wypowiedzenie z dnia 23 maja 2014r. k. 16)

W piśmie z dnia 27 maja 2014r. pozwany wskazał, że wypowiedzenie z dnia 23 maja 2014r. poczytuje za bezskuteczne z uwagi na brak możliwości odstąpienia od umowy ze skutkiem natychmiastowym.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 27 maja 2014r. k. 58-59)

W dniu 31 maja 2014r. pozwany wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 12.704,49 zł za usługi w zakresie administrowania – zarządzania nieruchomością w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 sierpnia 2014r. W dniu 2 czerwca 2014r. prezes zarządu pozwanej spółki dokonał przelewu z rachunku bankowego powoda na rachunek bankowy pozwanego kwoty 12.704,49 zł z tytułu powyższej faktury.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o potwierdzenie realizacji przelewu k. 17, fakturę VAT nr (...) k. 18)

W związku z dokonaniem przelewem, pismem z dnia 4 czerwca 2014r., powódka ponownie złożyła oświadczenie o rozwiązaniu umowy i jednocześnie wezwała pozwanego do zwrotu nienależnego wynagrodzenia i dokumentacji w terminie 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową i zawiadomienia Prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Pismo zostało pozwanemu doręczone w dniu 5 czerwca 2015r.

(dowód: pismo powoda z dnia 4 czerwca 2014r. k. 19)

W dniu 11 czerwca 2014r. pozwany ostatecznie przekazał powodowi dokumentację dotyczącą zarządu nieruchomością wspólną.

(dowód: protokół zdawczo – odbiorczy z dnia 11 czerwca 2014r. k. 56-57)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił po rozważeniu całego zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów, dowodów z zeznań świadków E. T., E. G., T. H., dowodu z przesłuchania w charakterze strony członka zarządu powoda H. P. oraz prezesa zarządu pozwanej spółki (...).

Oceniając zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał, że dowody z dokumentów przedłożonych przez strony są wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ani też żadna ze stron nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Z uwagi na fakt, że rozstrzygnięcie sprawy sprowadzało się w zasadzie do kwestii prawnych, istotniejszego znaczenia nie miały zeznania świadków oraz stron. Niemniej, w ocenie Sądu, brak było podstaw do kwestionowania tych zeznań.

Spór pomiędzy stronami dotyczył w szczególności skuteczności złożonego przez powoda oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o zarząd nieruchomością z dnia 23 maja 2014r. Strona pozwana podnosiła bowiem, że w § 10 umowy strony zastrzegły trzymiesięczny termin wypowiedzenia również w przypadku wypowiedzenia umowy z ważnych powodów, co jej zdaniem jest dopuszczalne na gruncie przepisu art. 746 k.c. W ocenie Sądu stanowisko pozwanego jest bezzasadne. Zgodnie z treścią przepisu art. 746 § 3 k.c. nie można zrzec się z góry uprawnienia do wypowiedzenia zlecenia z ważnych powodów. Sąd w pełni podziela prezentowany w doktrynie pogląd prawny, iż przywołany artykuł 746 § 3 k.c., wykluczający zrzeczenie się z góry uprawnienia do wypowiedzenia zlecenia z ważnych powodów, nadaje normom przyznającym to uprawnienie charakter bezwzględnie wiążący. Strony nie mogą zatem ani w umowie, ani w późniejszej czynności prawnej, dokonywanej przed zaistnieniem przyczyny wypowiedzenia, wyłączyć uprawnienia do wypowiedzenia zlecenia z takiej przyczyny. Nie mogą również modyfikować kodeksowego uprawnienia do wypowiedzenia zlecenia z ważnych powodów na niekorzyść uprawnionego. Nieważne są więc postanowienia przewidujące konieczność zachowania terminu wypowiedzenia. Jeżeli, jak to często się zdarza, umowa ogólnie przewiduje możliwość wypowiedzenia z zachowaniem określonego terminu, termin ten nie ma zastosowania, jeżeli istnieje ważny powód wypowiedzenia. Także postanowienia umowne precyzujące znaczenie pojęcia ważny powód mają tylko to znaczenie, że rozstrzygają ewentualną wątpliwość co do istotności określonych przyczyn wypowiedzenia, nie pozbawiają jednak stron możliwości wypowiedzenia z ważnych powodów w umowie niewymienionych (por. P. Machnikowski [w:] E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 6, Warszawa 2014). W konsekwencji przyjąć należało, że nawet, gdy umowa stron przewiduje możliwość wypowiedzenia z zachowaniem określonego terminu wypowiedzenia, to termin ten nie ma zastosowania w przypadku zaistnienia ważnych powodów.

W przedmiotowej sprawie nie była istotna kwestia tego, czy powody wskazane w treści oświadczenia z dnia 23 maja 2014r. były ważne w rozumieniu art. 746 k.c. Z treści przepisu art. 746 § 2 k.c. wynika bowiem, że powyższa okoliczność ma znaczenie tylko w przypadku zgłoszenia przez przyjmującego zlecenie roszczenia odszkodowawczego. W myśl tego przepisu przyjmujący zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Jednakże gdy zlecenie jest odpłatne, a wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, przyjmujący zlecenie jest odpowiedzialny za szkodę. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w doktrynie, gdzie wskazuje się, że „oświadczenie o wypowiedzeniu zlecenia nie wymaga wskazania powodu wypowiedzenia i jest skuteczne niezależnie od tego, czy jakkolwiek obiektywny powód uzasadniający jego dokonanie istniał. Od istnienia powodu, i to powodu ważnego, uzależnione są jednak dalsze skutki wypowiedzenia, jeżeli zlecenie ma charakter odpłatny. Jeżeli bowiem wypowiedzenie odpłatnego stosunku zlecenia przez którąkolwiek ze stron nastąpiło bez ważnego powodu, wypowiadający powinien naprawić poniesioną przez drugą stronę szkodę. Chodzi o szkodę pozostającą w adekwatnym związku przyczynowym z przedwczesnym rozwiązaniem zlecenia. W przypadku wypowiedzenia dokonanego przez dającego zlecenie szkodą będzie przede wszystkim utracone przez przyjmującego wynagrodzenie za niewykonaną część czynności, w zasadzie pomniejszone jednak o korzyści, które uzyskał on wykonując inne czynności w czasie, w którym wykonywałby wypowiedziane zlecenie. W przypadku wypowiedzenia dokonanego przez przyjmującego zlecenie szkodą będą np. wydatki poniesione przez dającego zlecenie na zrealizowanie zleconej czynności (pomniejszone o zaoszczędzone wskutek wypowiedzenia wynagrodzenie) lub poniesione straty i korzyści nieuzyskane wskutek niedokonania zleconej czynności (w granicach wyznaczonych w art. 361 § 1 KC)” (por. P. Machnikowski, Kodeks...). Podkreślić przy tym należy, iż dowód nieistnienia ważnego powodu wypowiedzenia spoczywa na stronie, która domaga się zapłaty odszkodowania. Podzielając w pełni powyższe stanowisko, wskazać należy, że kwestia oceny czy wskazany w treści oświadczenia z dnia 23 maja 2014r. powód był w istocie „ważny” w rozumieniu art. 746 k.c. miałyby znaczenie gdyby pozwany w związku z wcześniejszym rozwiązaniem umowy przez zlecającego domagał się od powoda odszkodowania za powstałą szkodę i np. w odpowiedzi na pozew wytoczył powództwo wzajemne albo gdyby podniósł zarzut potrącenia z tego tytułu. Jednakże kwestia odpowiedzialności kontraktowej w ogóle w niniejszej sprawie nie była przez pozwanego podnoszona, również bezpośrednio po doręczeniu oświadczenia o wypowiedzeniu w korespondencji stron, kwestia ta nie była przez pozwanego zgłaszana. Dlatego też Sąd nie badał czy wskazane w piśmie z dnia 23 maja 2014r. powody rzeczywiście wystąpiły ani też czy miały na tyle doniosłe znaczenie, by uznać je za „ważne powody” w znaczeniu art. 746 k.c. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że oświadczenie powoda o wypowiedzeniu umowy zostało złożone skutecznie, ze

skutkiem na dzień 27 maja 2014r. Na marginesie należy zwrócić uwagę, że pozwany do dnia 11 czerwca 2014r. zwrócił powodowi całą dokumentację związaną z zarządzaniem nieruchomością, co potwierdza, że doszło do skutecznego rozwiązania umowy. Bez przedmiotowej dokumentacji pozwany nie może bowiem wykonywać czynności związanych z administrowaniem nieruchomością wspólną.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie zarówno w przypadku przyjęcia jako podstawy roszczenia przepisów o nienależnym świadczeniu, jak też w przypadku uznania za podstawę odpowiedzialności pozwanego przepisu art. 415 k.c. Podkreślić należy, że zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 października 2013r. (V CSK 472/12, Legalis 877777) uprawnienie do wypowiedzenia zlecenia o jakim mowa w art. 746 k.c. ma charakter uprawnienia prawokształtującego, a złożone w jego wykonaniu oświadczenie o wypowiedzeniu wywiera skutek *ex nunc*, tj. od chwili złożenia (art. 61 § 1 kc). Skoro zatem umowa stron uległa rozwiązaniu ze skutkiem natychmiastowym, z dniem 27 maja 2014r., to pozwanemu nie należało się wynagrodzenie za okres przypadający po rozwiązaniu umowy i w konsekwencji brak było podstawy prawnej dla przysporzenia majątkowego na rzecz pozwanego kosztem majątku powoda. Sam fakt przesunięcia pomiędzy majątkami stron nie był kwestionowany przez pozwanego, a dodatkowo został wykazany za pomocą dowodu z dokumentu w postaci potwierdzenia przelewu. Pozwany co prawda podnosił, iż uzyskaną korzyść zużył na bieżącą działalność i w chwili jej zużycia nie musiał liczyć się z obowiązkiem zwrotu, jednak zarzut ten nie znajduje żadnego uzasadnienia w świetle zebranego materiału dowodowego. Jak wskazuje się bowiem w doktrynie przepis art. 409 k.c. nie wymaga istnienia braku świadomości obowiązku zwrotu rozumianego jako okoliczność mentalna, ale ujmuje tę przesłankę w ściśle zobiektywizowany sposób. Mianowicie dla przyjęcia „powinności świadomości obowiązku” zwrotu po stronie wzbogaconego wystarczy tylko wykazanie przez zubożonego takich okoliczności wzbogacenia, o których wiedza powstaje przy zachowaniu należytej staranności, a które w typowym przypadku u przeciętnego człowieka spowodować powinny powstanie świadomości obowiązku zwrotu („powinność przewidywania obowiązku zwrotu”; por. K. Kołakowski [w:] G. Bieniek, Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania, t. I, 2009, s. 266). Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd doszedł do przekonania, że zużywając uzyskaną kosztem majątku powoda korzyść, pozwany powinien był liczyć się z obowiązkiem zwrotu. Zważyć bowiem należy, iż niezwłocznie po dokonaniu przelewu powódka pismem z dnia 4 czerwca 2014r. wezwała pozwanego do zwrotu nienależnego wynagrodzenia oraz dokumentacji w terminie 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową i zawiadomienia Prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Pismo zostało pozwanemu doręczone już w dniu 5 czerwca 2015r. Zatem, pozwany już trzy dni po dokonaniu przelewu miał świadomość, że roszczenie jest nienależne i powód na drodze sądowej będzie domagał się jego zwrotu. Nadto, wskazać należy, iż pozwany nie wykazał, że do dnia uzyskania tej informacji już zużył całą kwotę uzyskaną kosztem majątku powoda, a biorąc pod uwagę krótki okres pomiędzy przelewem a wezwaniem jak również dość znaczną kwotę przysporzenia, należy uznać to za mało prawdopodobne.

Niezależnie od powyższego, na uwzględnienie zasługiwało również powództwo oparte na przepisie art. 415 k.c. Strona powodowa wykazała bowiem wszystkie przesłanki odpowiedzialności deliktowej pozwanego. Przede wszystkim nie budziło wątpliwości Sądu, że zachowanie pozwanego było zarówno bezprawne i zawinione. Zgodnie bowiem z treścią umowy powódka udzieliła pozwanemu pełnomocnictwa do reprezentowania jej interesów na zewnątrz m.in. z bankiem – w kwestii korzystania z konta bieżącej eksploatacji do opłacania należności wynikających z podpisanych umów. Pozwany nie był umocowany do zaspokajania przyszłych i niewymagalnych roszczeń. W świetle treści wypowiedzenia z dnia 23 maja 2014r. doręzonego w dniu 27 maja 2014r., pozwany miał świadomość, iż jego roszczenie jest co najmniej sporne, skoro zdaniem składającego oświadczenie umowa uległa rozwiązaniu ze skutkiem natychmiastowym. Mimo tego, bez zgody powoda, pozwany dokonał samowolnie i w sposób nieuprawniony przelewu na swój rachunek bankowy należności za trzy miesiące z góry, mimo że zgodnie z treścią umowy zapłata wynagrodzenia następowała w okresach miesięcznych. Bez wątpliwości zatem ani umowa stron ani też żaden przepis prawa nie uprawniał pozwanego do dokonania spornego przelewu. Wysokość szkody wynika jednoznacznie z załączonego do akt niniejszej sprawy potwierdzenia przelewu. Nadto, żadnych wątpliwości nie budzi związek przyczynowy pomiędzy bezprawnym zachowaniem pozwanego a szkodą – gdyby bowiem pozwany nie dokonał przelewu nie doszłoby do pomniejszenia aktywów powoda.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 415 k.c. w zw. z art. 410 k.c. w zw. z art. 405 k.c., Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.705 zł. Nadto, na mocy art. 481 k.c. i art. 455 k.c. od powyższej kwoty należało zasądzić odsetki ustawowe od dnia 13 czerwca 2014r. do dnia zapłaty. Podkreślić bowiem należy, iż zarówno roszczenie z tytułu czynu niedozwolonego jak i bezpodstawnego wzbogacenia ma charakter bezterminowy. W konsekwencji termin spełnienia takiego świadczenia musi być wyznaczony zgodnie z art. 455 k.c., a więc niezwłocznie po wezwaniu. Zważyć bowiem należało, że powódka wezwała pozwanego do zapłaty pismem z dnia 4 czerwca 2014r., zakreślając mu 7 dniowy termin liczony od otrzymania wezwania. Wezwanie zostało pozwanemu doręczone w dniu 5 czerwca 2015r., a zatem termin do zapłaty upłynął z dniem 12 czerwca 2014r. i z dniem następnym roszczenie stało się wymagalne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 5 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490) i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zasądził od przegrywającego postępowanie pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.053 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 636 zł z tytułu opłaty sądowej od pozwu, kwotę 2.400 zł z tytułu opłaty za czynności fachowego pełnomocnika powoda – radcy prawnego w stawce minimalnej obliczonej od wskazanej w pozwie wartości przedmiotu sporu oraz kwotę 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.